

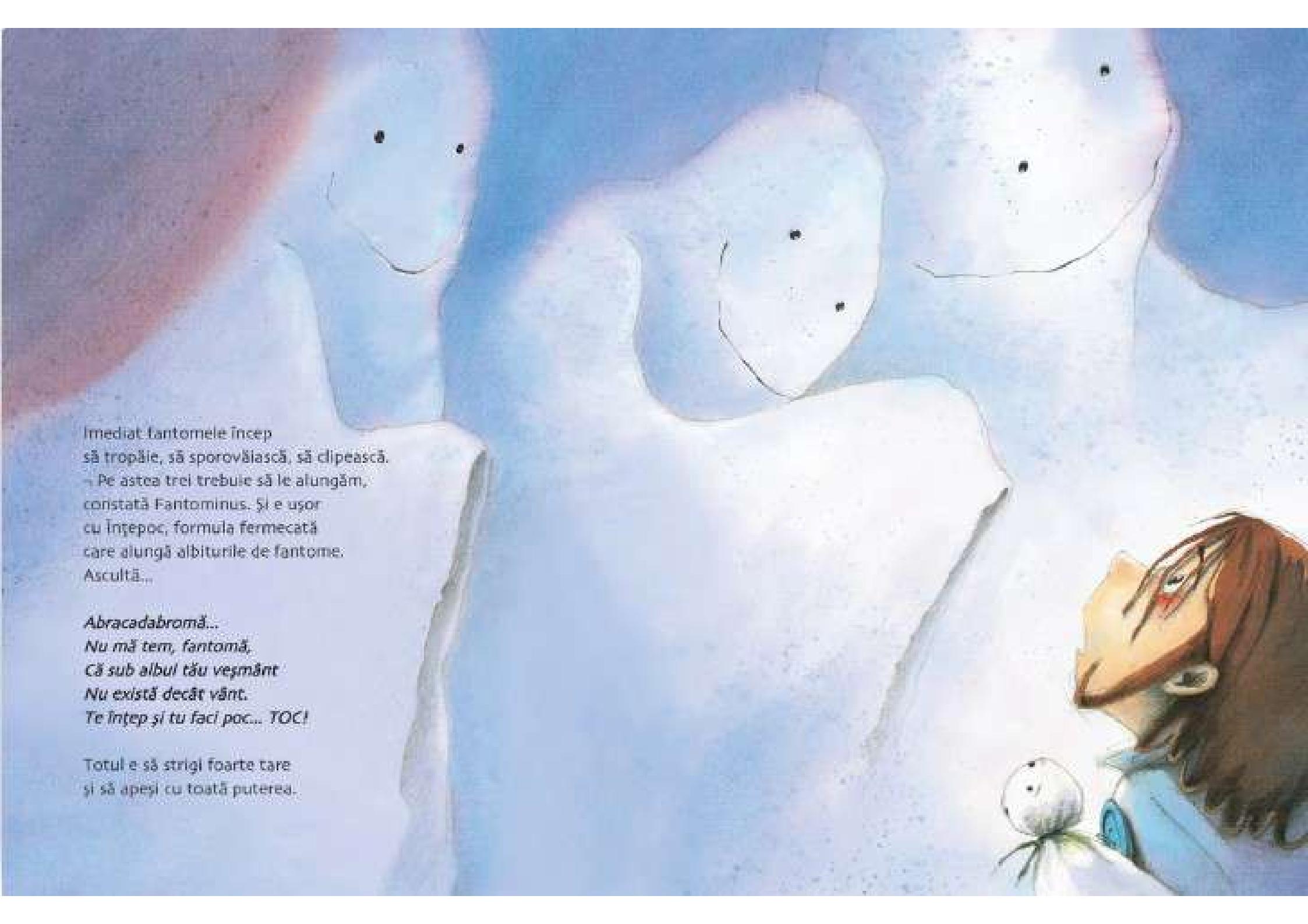

– Mulțumesc, Fantominus!
M-ai salvat! strigă Lena.
– Ba nu, te-ai salvat singură.
Acum la culcare!
Sunt obosit.

Încetîșor, Lena se culcă lângă el și își lipește obrazul de mutrișoara lui atât de drăgălașă.

– Noapte bună, miciuțule Fantominus.
– Noapte bună, mare vânătoare
de fantome!
Și Lena stinge lumina,
de data aceasta de tot.

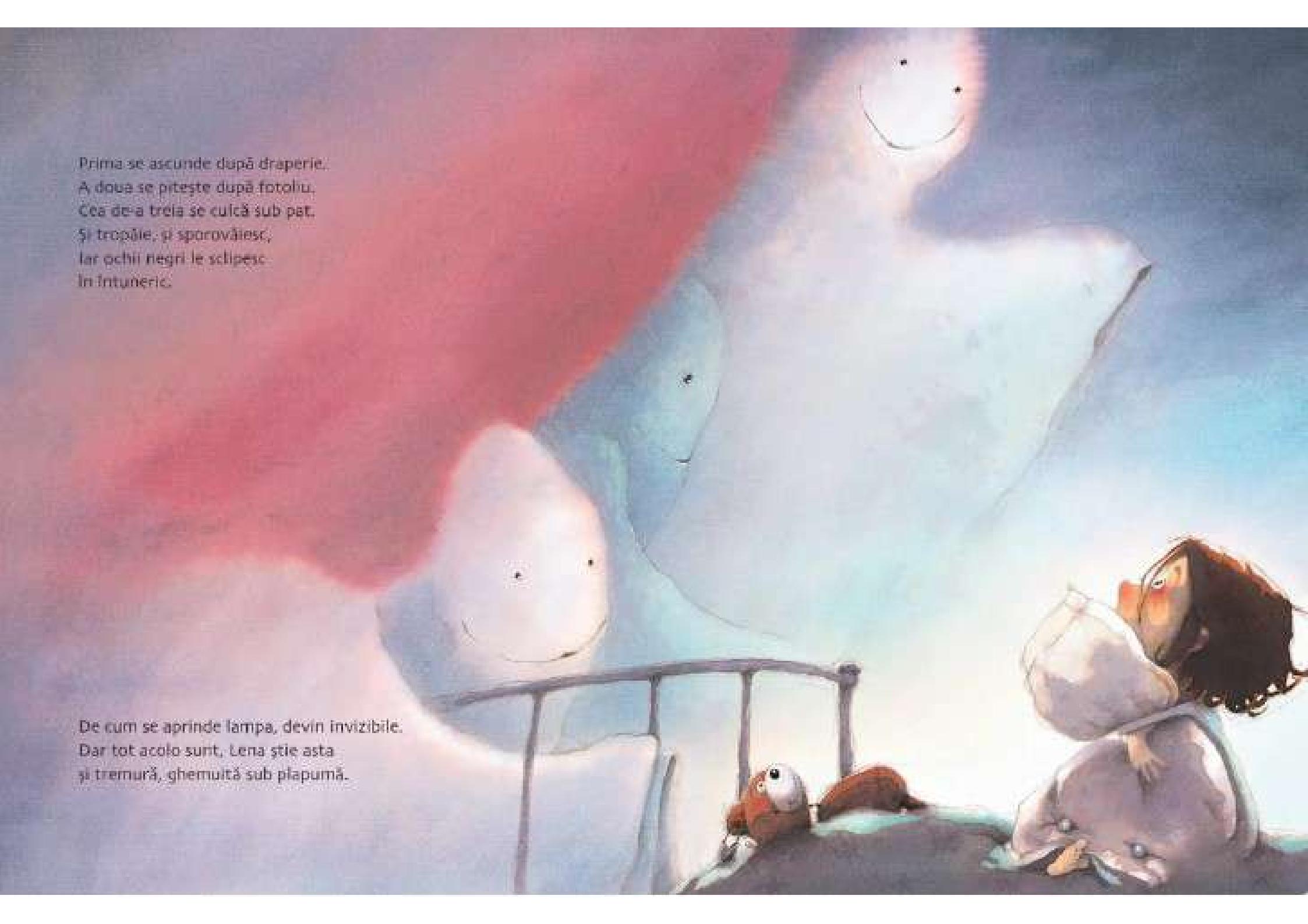

Imediat fantomele încep
să tropăie, să sporovălașcă, să clipească.
- Pe astea trei trebuie să le alungăm,
constată Fantominus. și e ușor
cu înțepoc, formula fermecată
care alunga albiturile de fantome:
Ascultă...

*Abracadabromă...
Nu mă tem, fantomă,
Că sub albul tău veșmănt
Nu există decât vânt.
Te înțep și tu faci poc... TOCI!*

Totul e să strigi foarte tare
și să apezi cu toată puterea.

A large, stylized illustration of a giant's face occupies the upper half of the image. The giant has a wide, toothy grin, pink cheeks, and a tuft of hair on top of his head. He is wearing a light blue and white striped shirt. In the lower right corner, a small girl with dark hair tied back is sitting on a bed. She is holding a small, glowing orange object in her hands. Two small, brown and white birds are perched on the edge of the bed. The background is a soft, blended color gradient from red to blue.

Prima se ascunde după draperie.
A doua se pitește după fotolu.
Cea de-a treia se culcă sub pat.
Și tropăile, și sporovăiesc,
iar ochii negri le scăpesc
în întuneric.

De cum se aprinde lampa, devin invizibile.
Dar tot acolo sunt, Lena știe asta
și tremură, ghemuită sub plăpumă.